DAHLEWITZ, 31. ŘÍJNA 1953
BERLIN
VÍTE, ŽE TOHLE UŽ JE PÁTÁ SOBOTA, CO SME NA TOMHLE VANDRU?
TO MI ANI NEŘÍKEJ, TY VOLE!

TO ASI UŽ BUDE TEN BERLÍNSKEJ AUTOBAHN.
DU TO TAM NAHORU OBHLÍDNOUT. POČKEJ NA MĚ POD MOSTEM.

WER IST DA?
WIR.
HÄNDE HOCH!

CO TO MELETE, HÄNDE HOCH? VY KOUKEJTE ZVEDNOUT RUCE!!

JE TO FURT TEN NÁŠ AUTOBAHN.
NEIN! NEIN! PROSÍM VÁS, NE!

WAS IST LOS?

SIE SIND HIER! TADY! TADY DOLE! BANDITI!

MYSLÍM, ŽE JSEM JI KOUPIL...
KAM?
TADY DO BŘICHA... PÁNOVÉ, NECHTE MĚ TADY.

18. ŘÍJNA 1953
TEORETICKY BYCHOM TO MĚLI CELÉ PŘEHÁZET JINAM, GENOSSEN...
JA, DAS SOLLTE GENÜGEN... POŘÁDNĚ TO PROŠPIKUJEM. K LÍCI ZBRAŇ!
A NESTAČILO BY TO PROSTŘÍLET?

HALT! WER IST DA?

TY KURVY MI USTŘELILY JEDNU BOTU! JÁ CEJTIL ŇÁKÝ ŠKUBNUTÍ!

BUĎ RÁD, ŽE TI NESTÁLO PÉRO!

TAK ASPOŇ EŠTĚ JEDEN!

KOUPIL JSEM JI DO RUKY, KURVA.
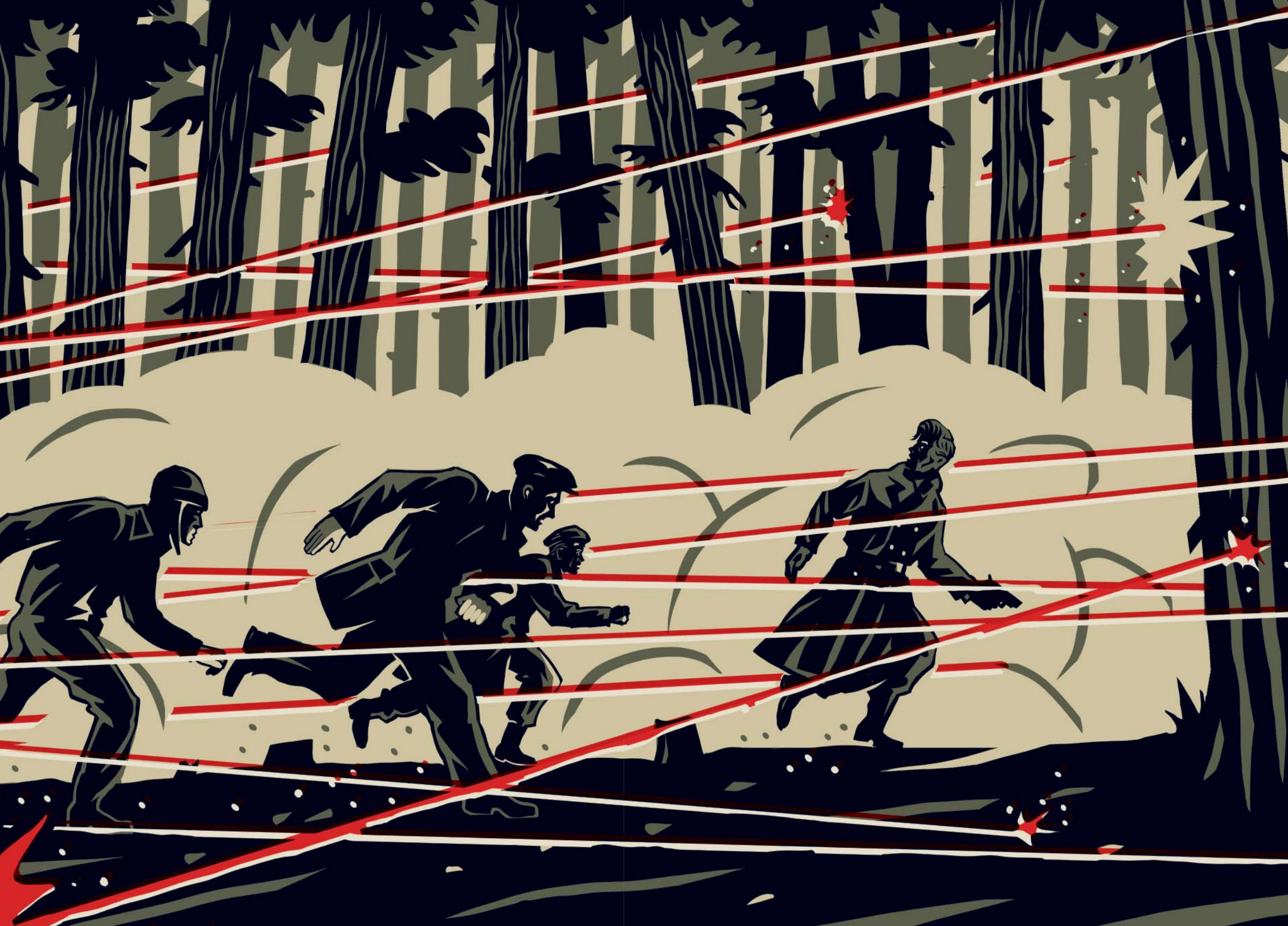
HALT! ČELEM VZAD A ZPÁTKY K AUTOBUSU!